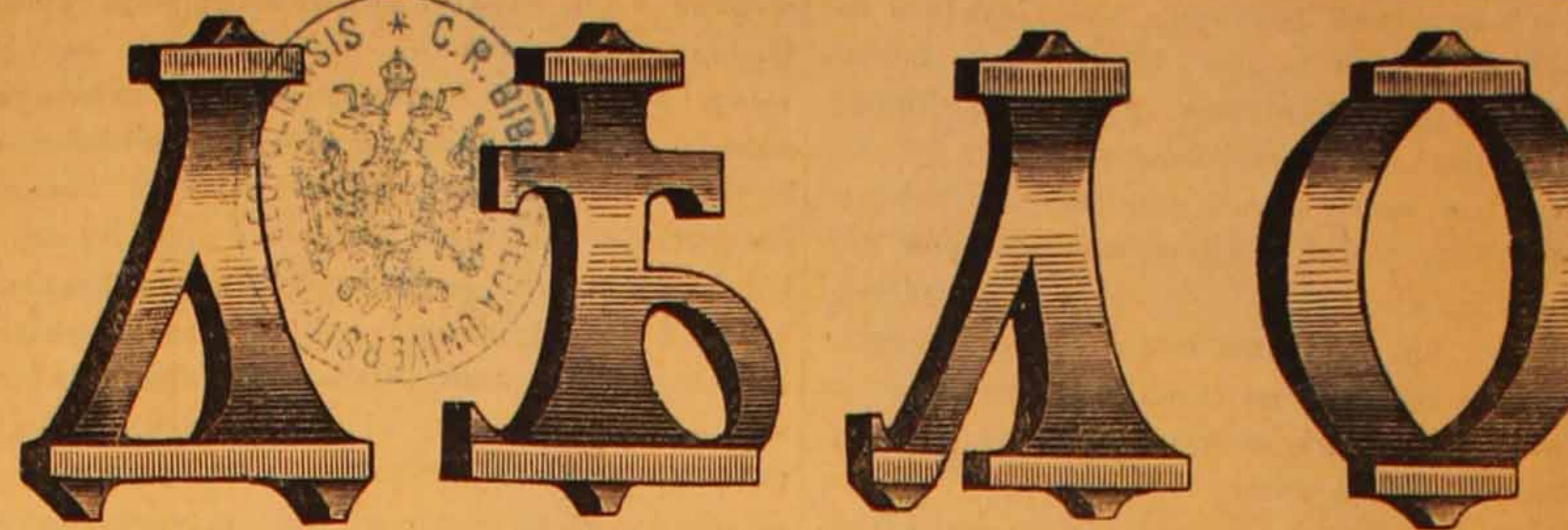

Выходитъ во Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (кажды русскихъ сутокъ) о 4-й год. попол. Литер. податокъ купъ каждого 15-го и последнаго для каждого мѣсяца. Редакція, администрація и експедиція подъ Ч. 44 улица Галицкая. Всѣ издѣлія, посыпки и розыгрыши належать пересыпкамъ подъ арт. 44 улицы Галицкой. Рукописи не возвращаются только на попереднєе застороженіе. Подписанное число стоитъ 12 кр. а. в. Оглашения принимаются по цѣлѣ 6 кр. а. в. для одновременности. Рекламы не посыпки вольны отъ порта. Предплату плаќаютъ пересыпки гранико (наилучше подготовлены пороками) до Администраціи часописа "Дѣло" ул. Галицкая, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) липня розпочався III кварталь сегорбочного выдавництва "Дѣло". Просимо про то всѣхъ П. Т. нашихъ Предплатниківъ, котримъ предплата теперъ кончается, о дальшу предплату, а залигаючихъ съ предлатою о выбранніи тои-жъ, тымъ бѣльше, що будемо мусыль перерывать высылку всѣмъ, котрій до 1 (13) липня не выбранніи залегостей, щобъ черезъ зменшеніе накладу зменити и выdatki выдавництва.

Ново приступаючій Предплатникамъ на "Библиотеку найзнатініїхъ повѣстей" достануть даромъ початокъ (6 аркушівъ) зачатою повѣстію "Два мѣста" Дикенса.

Галицка статистика выборча з роковъ 1876 и 1883.

III. ВЫБОРЦЫ.

О коли статистика правыборцівъ цѣлка для насъ въ того поводу, що дає немовыбы фотографичный отбитокъ стану економичного цѣлого селянства, — о только зновъ статистика выборцівъ має безпосереднє значеніе для переведенія самого выбору, т. в. до таго або іншого уформованія цѣлою репрезентацію країною. Вирочимъ рамки статистики ту розширяються, — бо коли о цѣловиборціяхъ можна говорити только при громадахъ сельськихъ, то выборці суть: въ громадѣ сельськихъ (выйшовши въ правыбордовъ и т. в. вирилисти), въ мѣстахъ и бѣльшихъ посѣлостей. Прагматично насампередъ выборціамъ въ т. в. селянськихъ округахъ выборчихъ. Въ тыхъ округахъ голосують три категоріи выборцівъ: выборці въ сель., выборці въ мѣсточокъ и т. в. вирилисти, т. в. выборці не випливши въ правыбордовъ, але посѣдаючі право выборчевъ черезъ те, що суть властителями малыхъ добра табулярныхъ (кусниківъ, належавшихъ до бѣльшої власності). Число всѣхъ выборцівъ въ округахъ сельськихъ виносило въ 1876 р. 11.914, а въ 1883 р. 13.541, т. в. змогло въ той часѣ 1627 або о 13.7%. Гладчи після зовысихъ трьхъ категорій, побачимо выборцівъ:

въ р. 1876	въ р. 1883
въ громадѣ сельськихъ	77.81%
въ мѣсточокъ	12.51%

голосівъ вирильнихъ . 9.68% 14.3% Якъ бачимо, процентъ выборцівъ въ мѣсточокъ майже не змінився; за то процентъ выборцівъ-селянъ умалівъ о 4.7% а процентъ выборцівъ вирилистовъ змігся о таке число, такъ що выборцівъ вирилистовъ есть теперъ бѣльше, нѣкъ выборцівъ въ мѣсточокъ.

Погляньмо теперъ, якій рѣжніцѣ виказує статистика выборцівъ мѣжъ мазурскими а рускими округами выборчими (селянськими). Дуже жаль, що не маємо ту вѣдь рукою подобного виказу въ р. 1883, а мусимо поперестати только на виказѣ въ р. 1876. Отожъ въ той роцѣ въ 28 заходніхъ округахъ було выборцівъ въ групѣ сельськихъ 4882 т. в. майже 41%, а въ 46 заходніхъ округахъ 7032, т. в. 59% цѣлої суми выборцівъ. Въ той числѣ було:

въ зах. пов.	
выборцівъ селянъ	3.841, т. в. 32.24%
выб. въ мѣсточокъ	464 " 3.89%
вирилисти	573 " 4.81%
въ всѣхъ пов.	
выборцівъ селянъ	5.429, т. в. 45.57%
выб. въ мѣсточокъ	1.027 " 8.62%
вирилисти	580 " 4.87%

Повысіший процентовій цифри, обчисленія взглянено до цѣлої суми выборцівъ, не представляють що досить доброго порівняння. Відрізняючіе показуються рѣжніцѣ мѣжъ рускою а мазурскою частями Галичини, коли обчислимо процентовій числа въ взгляді на число выборцівъ въ одній и другій групѣ округовъ. Побачимо тоги, що въ мазурскихъ округахъ було выборцівъ селянъ 76.62%, выборцівъ въ мѣсточокъ 9.5%, а выборцівъ вирилисти 11.75%; въ рускихъ округахъ було: выборцівъ селянъ 77.3%, выборцівъ въ мѣсточокъ 14.6%, а выборцівъ вирилисти 8.25%. Выходить въ того, що коли процентръ выборцівъ селянъ ту и тамъ майже однаковий, то західна Галичина виказує бѣльшу силу елементу маломѣсточкового (взглянено жіловскому), а західна бѣльше число вирилисти, т. в. мужиківъ, що осѣли на розпарцелюваніхъ панськихъ добрахъ. Вирилисти тѣ, котрій въчайно (за своїхъ грошівъ) уважають пановъ збанкрутіванихъ дѣдичтвъ своїми добродіями и — бодай на Мазурахъ — смѣло

за ними голосують, показалися для нашихъ всѣхъ-галицкихъ пановъ такъ пожаданою и могучою підпорою, що они ажъ витворили новий "парцеляційно-колонізаційний програмъ", надіючись спровадити въ кождий рускій повѣтъ и осадити на своїхъ земляхъ только отданыхъ собѣ слѣдо а надѣленыхъ вирильними

голосами Мазуровъ, щобъ при ихъ помочи могли при кождихъ виборахъ мовь тараномъ розбити голоси витомого руского населенія. Въ "Дѣло" оповѣщали мы вже кѣлька раздѣль про той колонізаційний походъ Мазуровъ на нашу Русь. Правда, поки-що далеко ще до того, щобъ тая цѣль нашихъ пановъ була осягнена, бо, якъ виказує статистика въ 1883 р. именно въ мазурскихъ повѣстахъ вирилисти становлять найзначніїшій процентъ выборцівъ (44—30%). Въ загалѣ число дробныхъ вирильнихъ голосівъ въ послѣдніхъ рокахъ вросло о 782, — а і въ деякихъ рускихъ округахъ значно побольшилося. И такъ въ окрузѣ Рогатинъ-Бурштина було въ р. 1876 вирилисти 4.1%, а въ 1883 р. 34.2%. Чи при помочи парцеляційної політики паны наші можуть мати надію — здобути собѣ тривале и непобориме панованье въ селянськихъ округахъ выборчихъ, — о тойми мы близше поговоримо въ слѣдуючомъ, окончнімъ роздѣлѣ, де викажемо статистично, якъ голосують вирилисти. Але вже й ту напередъ можемо запримѣтити, що ожидана пановъ далеко не все сповнюються и що поученій статистикою, они починають вже доходити до сумнівівъ въ добруту той політики. Въ р. 1883 поднесено наявѣть на соймѣ гадку, щобъ по просту скасувати вирильній голоси и повернути ихъ въ звязокъ громадскій, — однакожъ паны забажали що якісь часъ требувати щастя и вложили се внесеніе ad acta.

Гляньмо теперъ на бѣльши мѣста. Якъзвѣстно, мѣста въ Галичинѣ вибрають 20 послѣдов., а именно: Львовъ 4, Краковъ 3 а прочай 13 мѣстъ по одному. Виборы въ мѣстахъ суть безпосередній, т. в. выборці голосують бѣль разу на посла. Виборціями въ мѣстахъ суть насампередъ дѣв' третини горожанъ найвище оподаткованихъ и управненыхъ до вибору зверхності громадской, а крѣмъ того урядники, учитель, адвокаты, нотаріуси, докторы

Предплата на "Дѣло" для Америкъ: для Россіи: на цѣлій роцъ . 12 кр. на цѣлій роцъ . 12 рубл. на півъ роцю . 6 кр. на півъ роцю . 6 рубл. на чверть роцю . 3 кр. на чверть роцю . 3 рубл. за кільк. "Бібліотеки": за кільк. "Бібліотеки": на півъ роцю . 16 кр. на цѣлій роцъ . 16 рубл. на півъ роцю . 8 кр. на півъ роцю . 8 рубл. на чверть роцю . 4 кр. на чверть роцю . 4 рубл. за саму додатокъ: за саму додатокъ: на півъ роцю . 5 кр. на півъ роцю . 5 рубл. на півъ роцю . 2.50 на півъ роцю . 2.50 рубл. на чверть роцю . 1.25

Для Австрії, срѣдній Россіи: на цѣлій роцъ . 16 кр. на півъ роцю . 7.50 кр. на чверть роцю . 3.75 кр. за кільк. "Бібліотеки": за саму додатокъ: на півъ роцю . 19 кр. на півъ роцю . 6 кр.

ЧИСТОСТЬ ЯЗЫКА.

Написавъ Михаило Подолинський.

III.

(Дальше.)

Загаломъ переважна часть наукової і фахової термінології всѣхъ народовъ повставъ самихъ неоголізмовъ. Добре ковані слова стрічаються лише у великихъ поетовъ, котрій володіють языкомъ въ неврівнано досконалій способѣ, а такожъ взычайно доперва въ швидкій дѣлѣ литератури, коли то дуихъ языка і его граматика вже добре перестудіюні, і стали бѣльше-менше взычній і въ широкихъ кругахъ. По той то причинѣ есть ковані словъ въ ранніхъ добахъ литератури дуже трудне і небезпечнє. Для того то обижало оно почавши вѣтъ Лютеръ і Шотттель але і самъ Лютеръ, першій знавець нѣмецкого языка. Помылявся такожъ і Аделюнгъ, найзнатініїшій новійшій граматикъ нѣмецкої мовы, бо засуджує бѣль въ своїй книжцѣ *über den deutschen Styl* (1789 I. ст. 80—121) на смерть не одно таке слово, що живе до нинѣ і мабуть жити-ме ще довго. Намъ ажъ стає дивно, якъ могли не подобатись ему слова: *heischen*, *entsprechen*, *Obhut*, *Schemen*, *bieden*, *Fehde*, *Heimath*, *Eiland*, *Sippschaft*, *stattlich*, *kund*, *befahren*, *lustwandeln*, *Schlach*, *Irrsal*, котрій то слова бѣль уважав за отжившій архаїзмъ. Такожъ уважав бѣль за неправильній неологизмъ слова: *sich etwas vergegenwârtigen*, *liebevoll*, *entgegnen*, *Gemeinplatz*, *beabsichtigen*, *Ingrism* і *weinerlich*. Кромѣ того раїтав бѣль въ той самੰмъ мѣсці *Eislauf* замѣсть *Schlittschuh*, *Sammelorden* замѣсть *Bettelorden*, *erfinden* замѣсть *erfunderisch*, *beblümen*, *bebrücken* і т. д.

Таки справдѣ старий Горацій мавъ правду, коли порівнювавъ житє слівъ съ житємъ въ загалѣ а наявѣтъ уважавъ его ще менше певнимъ, і менше підданымъ стальмъ законамъ якъ інше житє, бо робивъ его за-

висимимъ бѣль звичаю, бѣль usus. Такъ пише бѣль въ своїй *Epistola ad Pisones*: *Multa renascentur quae jam cecidere cadentque, Quae nunc sunt in honore vocacula, si volet usus, Quem penes arbitrium est et jus et norma loquendi.*

Що богато кованыхъ слівъ удалося вже і нашій молодій літературѣ, на се нехай послужить отсіхъ кѣлька прикладовъ: "погорхъ" (котріе слово добираєсь вже поволи і до російської літератури), "дописи" (стрѣчається вже часами і въ польськихъ газетахъ), "жалівниця", "просвѣта", "закидъ", "обжикникъ", "годинникъ", "дневникъ", "мѣсячникъ", "рочникъ", "примѣрникъ", "примовъ" (*senkrech*, *pionowy*), "громовівѣдъ", і т. д.

4) Щобъ звогатити народний лексиконъ вибудує письменність оттакъ заумираючай або заумершій слова, лишаючи имъ або давнє значеніе, або надаючи имъ нове бѣльше обімненіе подбійне до старого. Вже римській Квинтілінъ зауважавъ, що архаїзми въ пору ужинії надають бесѣдѣ повагу і святочність. И справдѣ, въ поважніймъ, поднесеній стилю, якъ н. пр. въ перекладѣ біблії такъ Лютеръ, якъ і Скарб і іншій знаменитій переводчики уміють якъ не можна лѣпше користись въ архаїзмовъ. Тожъ само стрічаюмо і въ знаменитихъ переспівахъ псалмівъ нашого безсмертного Тараса спору купку старинныхъ слівъ, котрій на іншімъ мѣсці може звучати бѣль і смѣшино, тутъ-же слухаються съ великою приспівостю і додають знаменитому переспівові особливши припадки. Тожъ само въ драматахъ і повѣстяхъ, представляючихъ старинній часы, суть архаїзми необходімі, бо надають представлений на сценѣ або розказаний подбій юнічимъ незаступленій колоритъ. Для того то посполучається нимъ такою радою. Шиллеръ въ своїмъ "Вильгельмѣ Телю" і въ "Валленштайнѣ" і пѣвно, що коли-бѣль котрій за нашихъ драматичніхъ писателівъ въ тра-

гедії въ XIII або XIV вѣку почавъ говорити про "жовнѣрѣвъ" або "салатѣвъ", про "шпанды" або "мундури", то замѣть одушевленія викликавъ-бы только смѣхъ у зрителівъ. Очевидно, що наявѣть і въ такихъ разахъ, коли іде о поважній стиль, або о історичній колоритъ, то і тутъ не смѣють архаїзми пахатися напередъ, та вже зовсїмъ не смѣють застемніювати звѹмѣлості мовы. То є, що минуло, минуло і не вернетьсѧ во вѣки і жадна штука людска не отживить єго на ново. Література може єдино лишь тоги тоді старинні слова нахватнути новимъ житиємъ, если житиє само спріяє такому отродженю старинного слова. Такъ прикладомъ ачей нашій новій вѣчнѣ поживує ще довго на користь Руси хочь-бы только въ обмеженії новімъ своїмъ змисль! Впрочѣмъ-же удержуються архаїзми лишь дуже рѣдко, і то только въ тѣсно обмеженії літературою уживанію, бо якъ учить історія, то наявѣть переважна части въ воскресеніяхъ Люстромъ і Петромъ Скарбою стариннихъ слівъ потонула на ново въ непамятні часахъ, помимо того великого вільви, якими тѣнівались і все це тѣнівалося съ два великихъ писателівъ. (Зри Rückert Gesch. der n. h. d. Schriftsprache II, ст. 92 до 116.) Зъ помѣжъ знамомихъ менѣ языковъ найбѣльше архаїзмовъ мати-ме мабуть чи не російскій. Переважна части єго церковної і богословської термінології складається зъ самихъ архаїзмовъ. И наша література оттгребала вже такожъ досить спору купку заумершихъ давно слівъ, якъ прикладомъ "жрецъ", для означенія поганьского духовника, "шлемъ", "щитъ", "комоній", "ратники", "таборъ", "полонъ" і т. д. По-при нынѣшніймъ "збрій" уживавмо все ще старинні "соборъ" для означенія збору отцівъ церкви, а такожъ і уковане

тересы, и не баваючись въ высоку политику, будь-бы ревными и щирими Вашими заступниками! Щира воля, пожертвованье и неустомима праца допоможутъ Вамъ до победы!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Решеніе адміністративного трибуналу въ справѣ земли ординації въборкою до прагской палаты торговельною). Противъ звѣстного розпорядженія въ дні 31 мая 1884, которымъ министерство торговли оголосило нову ординацію въборку для прагской торговельной палаты и разъяснило заразомъ на основѣ сеі-жъ новою ординаціи новы выборы, вѣтъ Ришардъ Дацуеръ отъ товарищами жалобу до адміністративного трибуналу. Они доказуvalи нелегальність нової ординації, покликаною на то, что законъ жадає, чтобы министерство порозумѣло съ палатою, а позаякъ министеръ выдає нову ординацію противъ волѣ большої палаты, то поступокъ себѣ представляется незаконнымъ, а нова ординація неважною. Съ незвычайнымъ интересомъ выжадала такъ одна якъ друга оторона рѣшения трибуналу, ко-тре, наконѣ-бы було выпало некористно для правительства, потянуло-бы було за собою неважностъ переведенныхъ на основѣ нової ординаціи въборковъ. — Адміністративный трибуналъ подъ предсѣдателствомъ гр. Белькреда откинувъ однакожъ жалобу Нѣмцѣвъ яко безъосновну, бо хочъ министерство цѣлія закона въ 29 червня 1868 о палатахъ торговельно промысловыхъ мурѣть що до справѣ въ тѣмъ законѣ въисченыхъ, до котрихъ належать такожъ земѣа ординаціи въборковъ, выдавати розпорядженія въ порозумѣнію (im Einigungsheft) съ палатами, то не належать сего толкувати въ той опоѣбѣ, будь-бы мурѣло прійти до дѣйствія порозумѣнія межи правительства въ палатою торговельною. — Палаты торговельные — сказано въ мотивахъ рѣшения — буть лишь корпораціями дорадчими, а въ виду того має министеръ лишь обовязокъ въслухати ихъ и съ земѣю не преюдикує що основѣ розпорядженія самого, котрого змѣсть може бути незгѣднийъ съ поглядами палаты. — Праса нѣмецко либеральна дуже недоволена зъ рѣшениемъ адміністративного трибуналу и не щадить въ полемії съ мотивахъ вроничныхъ увагъ.

(Моравскій соймъ). Въ присутности майже всѣхъ послѣдовъ и при великой участіи публики открывъ дні 10 и 11 липня гр. Веттеръ моравскій соймъ. Бесѣду інавгураційну державъ маршалокъ по нѣмцемъ и вѣтставъ мѣсцами деякія ческія земи, заявляючись, що не знає ческої мовы. Въ бѣсѣдѣ свѣтѣйшій Веттеръ заслуги свого попредника и заявивъ, що всѣ свои силы посвятити добру краю, а въ часѣ розправъ стояти буде на сторожѣ объективности и рѣвногравности. — Бѣсѣда его зробила на працаи дуже користне враждѣніе и не подобалась лишь Нѣмцамъ-либераламъ. — Опосля сїдѣували верифікація въборѣвъ и залагоджено деякія справы меншої ваги. — Невеликий интересъ представляли и два слѣдующія засѣданія, посвященіи справамъ формальної нарутѣ. — Клюбъ соймовї вже уконституувалися. Клюбъ лѣвївъ выбрали президентомъ дра Штурма а заступниками дра Вебера и Промбера. — На першому засѣданіи радиъ клюбъ надъ програмою соймової працѣ, въискуючись за тымъ, що съ сколько можна скоротити соймову сесію и обмежити нарады до найважнѣйшихъ и найбільше нагихъ справъ, якъ буджетъ, шкільный законъ, справа побольшіє платнѣ народныхъ учительствъ и поднесенія промыслу. Рѣвночасно уконституувався такожъ клюбъ центра, выбравши предсѣдателемъ бар. Аїхгофа а заступникомъ его Хломецкого. Комитетъ екзекутивный ческій выбрали предсѣдателемъ дра Шрома. Клюбъ ческій рѣшивъ выбрать до комісії по одній третинѣ членовъ въ всѣхъ трехъ клюбовъ. — Комісії соймовї вже уконституувалися и зачали вже свою працѣ надъ внесеніями краевого вѣдьбу.

(Прѣп. приготовляючи для delegacij). Дні 12 и 13 липня повернувъ до Вѣдъя зъ маневровъ маринарки министеръ просвѣтѣ гр. Біллінгъ-Райдъ. Безпосередно по его поворотѣ зъ Поля зачалися въ министерствѣ вѣдъи надъ его предсѣдателствомъ нарады надъ вѣдомствомъ буджету. Нарады мають тревати лиши колька днівъ а опосля значе министеръ їїї урлѣпъ; остаточне установление буджету наступить ажъ въ вересніо по великихъ маневрахъ на конференції министрѣвъ подъ предсѣдателствомъ цѣсаря въ присутності австрійского и угорского президента министрѣвъ и обоихъ министрѣвъ скару. Постія вѣстей нѣмецкихъ газетъ має бути буджетъ зъ минувшого року лиши о невелику суму переступеній. Зъ однії стороны увзгляднено стань фінансовъ и въчеринено много новихъ позицій въздѣткѣвъ; зъ другої же стороны старалися въздѣткѣвъ въ деякіяхъ рубрикахъ възврати змененіемъ ихъ въ другихъ титулахъ и рубрикахъ. Есть однакожъ поголоска, що мимо того въздѣткѣвъ на маринарку досыти значи збільшателъ, чи однакожъ се збільшеніе буде въ цѣлості приятие радио корони незнати.

(Маневри австрійской флоты). При сего-рочныхъ маневрахъ флоты коло Поля бувъ присутній самъ цѣсарь и бѣтесь о постуї и розпорядокъ маринарки якъ найкористнѣйше враждѣніе. Совершене задоволеніе свое выраживъ монархъ морской силї и еи официарамъ въ розказѣ. По по-воду сїхъ маневровъ підносигъ межи прочими "Fremdenblatt", що австрійска флота отъ часу побѣди підъ Лиссю зробила великій поступити и възвращеніемъ, отнесеніемъ монар-

хомъ, замѣчае, що цѣсарь вънѣвъ пересвѣдчене, що оборона монархії отъ сторони моря повѣренна флотѣ, котра стоять на висотѣ часу, и що она заслугує звѣтъ на заинтересованье, якого дѣзнає въ ту пору отъ народовъ монархії.

(Соймъ тирольскій) займаєса самыми меншими справами. Дотеперь не збудила ще нѣяка справа живѣйшого интересу у публики и не въискувалась живѣйши дебаты. — Межи численными петиціями, внесенными до сойму, знаходилася одна цѣкава зада оригинальности представлена въ нѣй желаніе. Товарищество задатковъ въ Пистѣ внесло именно до сойму петицію, въ котрой просить краеву репрезентацію, щобъ предприняли кроки противъ "централизації грошей въ касахъ щадничихъ". Що соймъ отъ сеїхъ петицію зробить, не трудно догадатися. Характеристичне, що на поспѣдѣвѣмъ засѣданію, отбувшемся дні 10 и 11 липня откінено всѣ петиції.

ЗАГРАНІЦЯ.

До ситуації. Въ свѣтѣ политичнѣй якъ звѣчайно о сїй порѣ настало застоза а увага всѣхъ звернена переважно на пошестъ въ полу-дневѣй Франції, котра мимо всякої штуки лѣкаркої и мимо всякихъ средствъ осторожности, чимъ разъ дальше и сильнѣйше поступає. Всѣ державы думають теперъ лиши о тѣмъ, якъ-бы забезпечитись отъ сего зо всѣхъ найстрашнѣйшого ворога. Справедливо піднеслося велике не-годованіе въ цѣлой Европѣ на французске правительство, котре за надто легковажить добромъ тѣхъ ѹвого народу якъ и народовъ сусѣднѣхъ, щобъ лишь додогдати забагамъ республиканськимъ. Якъ звѣтно, 14 с. м. мало въ цѣлой Франції обходится народне свято республиканське. Що въ часахъ страшної пошесты дуже небезпечно, щобъ люде збиралися цѣльми масами, ѿ само собою легко понятне. Мимо того французске правительство не заборонило явю сего торжества, а лишь наказало, щобъ занехати воїкахъ офіційнихъ манифестацій и заказало воїкової парады. Пло-динокимъ громадамъ, а особливо въ великихъ мѣстахъ — можи ними такожъ и въ Парижі — лишило до волѣ обходити свято або и нѣ, и лишь отъ здорового погляду на рѣчи сихъ громадъ, буде залежати, чи они скотяги утворити холеру новї центра, або нѣ. Але и середъ глубокого опоку ѿ обходити безъ сильнѣйшихъ проявовъ межи народнї политики, съ чого знову показуєся, що поодинокї державы, хочъ тако при кождїй нагодѣ запевнюють свою любовь миру, на всякий случай, якъ бы перечували недалеку вже бурю, стараютися вже здалегдѣ запевнити себѣ вѣрнѣхъ приятелѣвъ и въкористати завчасу ситуацію. Що цѣсарь австрійскій запросивъ короля Мілана до себе въ гостї, те мы вже свого часу доносили. Теперъ надходить зъ Бѣлграду друга не мало сенсаційна вѣдомость. "Відѣло" іменно доносило, що румунскій посолъ заявивъ королеви Міланові и министрови дѣлъ заграниць, що румунскій король постновивъ въ половинѣ серпня отвѣтати сербскій двоїръ королевскій. Вѣсть таїа въискувалась въ Сербії загальне вдоволеніе. Було-бы то першій разъ, що румунскій король приїхавъ бы до Сербії. Огношена сербско румунськія були завсѣдь не найлѣпши, а по російско-турецкїй вѣйнѣ проявивши бувъ межи обома державами навѣтъ рѣдъ яко-госъ тайного негодованія. Втъ нынѣшнїхъ часахъ трудно не приписувати подорожи якого пануючо-го цевного значенія политичногу, тожъ и подорожи румунскогу короля має безперечно цевне значеніе политичногу и бодай чи не есть наслѣдкомъ австрійскогу впливу на балканському пѣвѣ-островѣ, коли зважимо, якъ стараєса Россія по-зыскати Румунію для себе. Вѣсты о подорожи короля Кароля I до Сербії зробила не мале враждѣніе въ сферахъ політичнїхъ. — Другою справою, котра такожъ трохи шуму наробила и перервала на хвильку монотоннію тенерѣшнїхъ поры, есть бѣсѣда испанського министра роботъ Підала, котрый въ свой дебатѣ съ Кастеляромъ, проводникою умрѣненій республиканскїхъ, заявивъ межи іншими, що бѣтъ, Підала, есть приклонникъ свѣтской власти папы. Розумѣєся, що таке заявленіе испанського министра мурѣло въискувати въ Италиї велике недоволеніе. Италіанське правительство зажадало енергично сатифакції за обраzu нанесену ему Підалемъ публично передъ кортезами, а въ цѣлой Италії запанувало велике недоволеніе на Испанію. Всѣ журнали безъ рѣжницї заскориць жадають якъ найкорожкою сати-факцію. "Diritti" и други журналы жадають, що Підала уступити. Телеграмы зъ Риму доносять, що межи кабінетами римскими и мадридскими розпочалися вже переговоры въ сїї справѣ.

НОВИНКИ.

— Е. В. Цѣсарь удѣливъ дальшихъ 12.000 зр. для нещастильнихъ Галичинъ, потерпѣвшихъ черезъ польви. Съ посереднимъ 8.000 зр. Е. В. цѣсарь удѣливъ доси зъ власної калитки 20.000 зр.

— Ювілій блаж. Яна зъ Дуїль, патрона Бернардинськї, розпочався у Львовѣ въ суботу, а потрівава до недѣлї. Ювілій той, добровольна участа въ вѣтѣ нѣмції Поляківъ а въ частіи и примусова Ру-синовъ и посторонній цѣлі того ювілею — дуже цѣкаво буде познанія Ру-синовъ и мы посвятимо сїму дѣлу обширнѣйшу статю въ слѣдуючомъ числѣ "Дѣла". Рѣвно-жъ въ слѣдуючомъ числѣ (за для недостачи мѣсяця въ нынѣшніомъ) подамо колька цѣкавыхъ фактівъ зъ мисінъ въ другомъ мѣсяці и зъ агитациії езуїтско польської межи на-шими народомъ за посередствомъ звѣстного "Molytewnyka".

— Въ справѣ рускої школы народної у Львовѣ, по-

давъ магістратъ мѣста Львова рекурсъ до міністерства противъ наказу краевої ради шкільної, щобъ заложити отъ слѣдуючого року шкільного рускої школу. Рада мѣста Львова, якъ звѣтно, ухвалила була недавно внесену Вахнянину, котре не чого іншого бажало, якъ того са-мого, що краева рада шкільна. Магістратъ має зъ припорученія ради підготувати проектъ отво-ренїя рускої школы — и закінчить що въвзважають вложеної на него радою обовязку, післявже рекурсъ противъ наказу ради шкільної. Чисте "ававіонське столпотвореніе"! Ну, муромо пождати ще хвилину, побачимо, що магістратъ предложити радѣ въ мысль ухвали внесеної проф. Вахнянину!... А поки-що "Руска Рада" рѣшила вислати меморіаль до міністерства зъ прошењемъ, щобъ не редукувати львівську школу виразъ до того часу, поки рада мѣста Львова не отворить рускої школы на-родної.

— Торжества въ Кримні, посвященіе церкви и ювілій Вір. о. Жегестовскаго, випали даже торжественно. На пограничу Руси явилися наші церковніи звѣрхи и достойники церкви разомъ въ великомъ блеску — и якъ въ Кримні такъ и по-дорозѣ були стрѣчаніи овацийми и заявленіями за-гального поважанія.

— Испитъ дозрѣlosti въ нѣмецкій (II) гімназії у Львовѣ провадиться вже довѣшій часъ и що ѿ скончанії. Ру-сини однакожъ вѣдь вже по испитѣ. На 58 абитуріентовъ було 8. Ру-синовъ. Зъ тихъ здали испитъ съ отзначенiemъ: 1) Іоандръ Дечицкевичъ, 2) Орестъ Дембіцкій и 3) Емілій Каламунецкій; съ добрыми успіхомъ здавъ 4) Петро Соловій; зъ одного предмету позволено по-правити тремъ Ру-синамъ, а одного ре-пробовано на початокъ року.

— День 15-го л. липня — день дуже важный для молодїжі школъ середнїхъ. Нынѣ роздаються свѣдоцтва и молодїжі по цѣлорічнихъ трудахъ розъ-їздитої на довшій вакацію, на півтора-мѣсячній або якъ на півтора-мѣсячній отпочинокъ. Найбільший день — день уткі для всѣхъ тихъ молодїжівъ, що ѿ добрыми свѣдоцтвомъ въ рукахъ стрѣтяться ѿ любою родиною... Яка се ро-сокощь, якъ щастє — тое добре свѣдоцтво — и для ученика, и для батька-матери и для всії родини! Молодїжі наша школы, перетягнувши наукою, по-потребує отдыху и отпочинку, — нехай же уж-ава єго щедро, нехай пне повною грудю сельскїй свѣжїй воздухъ, нехай очи єи ро-сокощно буяють по всѣхъ красахъ нашої природы, а ухо єи нехай волухується въ хорошу и богату мову и пѣсню нашого селянина. "Разъ добромъ наліте серце — въ вѣкъ не прохолодне", — сказавъ нашъ безсмертний Тарасъ; коли молодець разъ полюбить мову, пѣсню и звѣчай свого народу, — то заховавъ тую любовь въ серцю на старшій лѣтъ, до смерти... Старша молодїжі наша має ѿбути си вакацію вандрівкою въ горы — для науки и забавы. Програма вандрівки дуже удачна и гарна — и молодїжі може дуже богато скористати черезъ взаимне познаннє себе и познаннє гарної горської природы. Кто отже толькожможе, нехай спѣшишь на вандрівку, а не забудь взяти ѿ собою ѿштокъ панеру и оловце, щобъ по дозрѣ описувати всяка спостереженія и етнографичніе замѣтки. Природа горока такъ гарна, такъ ро-сокощна и поетична, — що мы не сумнѣваемо — неодинъ молодий вандрівникъ глубоки чувства свою спиші на папері високопарнимъ "рядкамъ".

— Комитетъ вандрівниківъ просить охотниківъ, щобъ зволили зголошувати и присылати вкладки на вандрівку, котра розпочинається 27 липня вечеркомъ декламатор.-музичнимъ въ Дрогобичу. Комитетъ постарається о зниженїї карты бїзди на жалѣзницѣ Кароля Людвика, Альбрехта и Черновецької, зъ котрихъ участники будуть могли користати. Вкладки на вандрівку дрогобичку зложили: Ант. Березинський 3·50 зр., Яр. Куячаковскій 3·50 зр., Гр. Врецьона 3·50 зр., М. Шухевичъ 3·50 зр., К. Бандровскій 3·50 зр. На вкладки комитету зложили добровольній датокъ П. Т. Ві. о. И. Гробельскій 1 зр., Вл. М. Свѣтенський 3 зр., Вл. А. Березинський 1·50 зр., Вл. Н. Н. 1·50 зр., — за що комитетъ складає шире спаси-Богъ! Листы належить надсылати підь адресою: "Гов. Академичне Братство (для комитету вандрівниківъ)" Львівъ, ул. Скарабовка ч. 2." — Въ товариществѣ "Акад. Братство" можна

— Арабій вѣсти. Въ Николаевѣ, бобрецкого по-
вѣта, буде устроенъ въ читальни вечеръ съ от-
чтами и събоями; здь Львова выѣзжать туда го-
стѣ. — Ч. Олекса Дмитріаш, господарь зъ Ям-
ницѣ, получивъ бѣзъ митроп. ординаріату похвальну
грамоту. — Дръ Романъ Пилять, профессоръ поль-
ского языка и литературы въ львовскому уни-
верситетѣ, зѣбшовъ зъ ума минувшаго тыждня.

Вѣсти Аепархіяльни.

Зъ Аепархіи Львовской.

Презенту на парохію Падберезецъ получивъ
о. Даї. Крупка зъ Падборець.

Отпустку на 6 недѣль получивъ о. Спири-
донъ Колянковскій парохъ зъ Холмчина.

Личнай додатокъ зъ фонду религійного по-
100 зѣр. рѣочно получивъ о. Игн. Губчакъ, деканъ
и парохъ зъ Калуша.

Президія ц. к. намѣстництва годится на
каноничну інституцію о. Володимира Глинського
на Падманастырь.

Введеній въ душпастирскій посады со: 1) Пе-
тро Билинській въ завѣдательство Нестеровець и
2) Володимиръ Колянковскій въ парохію Чехъ.

Зъ Епархіи Переимъской.

Въ пропозицію на парохію Брониця, дек.
мокрянскаго принятъ оо. Г. Дръ Іосифъ Черлюн-
чакевичъ зъ Кракова, II. Ник. Клітъ зъ Лука,
III. Волод. Головацкій зъ Кавска, 4) Вас. Фидикъ
зъ Розлуца, 5) Ив. Дашкевичъ зъ Ступницѣ, 9)
Корній Рудавскій зъ Липи, 7) Илья. Куцель зъ
Ялового, 8) Вас. Гощовскій зъ Ролева, 9) Ем.
Гриневецкій зъ Немирова. На капеллянію Коров-
ники, дек. Переимъскаго: Дим. Куцеръбъ, со-
трудникъ катедральнаго; Анатолій Вархолякъ зъ
Мигової, Алекс. Гилитовичъ зъ Самбора.

Каноничну інституцію на пар. Радоцина,
дек. дукольскаго получивъ о. Теодосій Щавинь-
скій, тамошній завѣдатель.

Презенту получили со: 1) на парохію Дов-
гомостиска, дек. судово-вищенського получивъ о.
Юліанъ Низовий, сотрудникъ яворівскій; 2) на
парохію Бахуръ, дек. бѣрчанського о. Іосифъ Ма-
шакъ тамошній завѣдатель.

Отпустку бѣзъ душпастирства на часъ фе-
рії школъніхъ получивъ о. Олімпій Полянській
зъ Добромуля.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Станъ застѣбъ. Шкода, яку повѣнь наробыла
дася чимъ разъ бѣлье чуті въ господарствѣ.
Въ многихъ сторонахъ вода доси ще не сплыла а
товаръ за-для недостачи паші, обгрязає стрѣхи и
гіне зъ голову. Въ околицяхъ надбужанськихъ
имено коло Руды обчисляють шкоды въ сїнѣ на
100.000 сотарабъ вѣденськихъ. Засѣбы, де вода
не наробыла шкоды, представляються якъ слѣдус:—
Рѣпакъ майже всюди добрий; въ Сянцокѣмъ и
Коломыйскомъ середній. Пшениця дуже буй-
на и бѣзъ дощѣвъ мѣсяцами вилягло и для того
показується на нїй декуды сїдь и ржа; Коло Уг-
нова, Камѣнки Струи, коло Жовкви, въ Золочѣвѣ,
Самбрскому, и на Подблю дуже хороша. Ж и то
мѣсяцами такожъ вилягло. Переважно оно середнє
и горѣ бѣзъ пшеницї. Добри жита коло Рави и
въ Жовкѣвскому, Золочѣвскому, Збаражскому и на
Подблю; середній коло Бурштина, Озерянъ, Бор-
щевъ, Делятина и въ Коломыйскомъ. Ячмѣнь
по половинѣ добрий, але мѣсяцами пожовкъ; не за-
родивъ коло Камѣнки Струмѣлови, Жовкви и Ку-
ликова; въ Санбѣкѣ и Самбрскому; коло Бур-
штина, Глининъ, Будзанова, Чорткова и въ Ко-
ломыйскомъ; въ загалѣ познѣйшій ячмѣнь лѣпішій.
Овеъ переважно добрий; въ горахъ не зародавъ.
На Подблю, въ Коломыйскомъ середній. Горохъ
въ Сянцокѣмъ середній. Такъ само коло Бѣлка,
Рудокъ, Бурштина и Чорткова. Вирочѣмъ добрий.
Бѣбъ и бобикъ переважно хороши; теперъ
цвітуть. Виока хороша. Гречка по большої ча-
сти добра. Середна коло Угнова пѣдь Рудками,
Ходоровомъ, коло Бовшови и въ Коломыйскомъ.
Кукурудза въ Самбрскому середна; такъ само
коло Ходорова, Падгаець, Войнилови, Бурштина
и въ Золочѣвскомъ та мѣсяцами и въ Коломый-
скомъ. Майже всюди пожовкла позаразстала бу-
риами. Картофлѣ трудно обробити; дуже по-
зарастали а мѣсяцами гінка пожовкла и пѣдгнавас.
Бураки дуже слабі; пѣдь Войниловомъ зѣлья
мушки и слота поницила. Капуста, де вода не
забрала, добра. Конюшини першій покосъ бувъ
буйний и красній, але по слотѣ зогнила на по-
косахъ або въ копицяхъ. Ленъ и коноплѣ
добри. Мѣшанка переважно хороша. Тютунъ
въ Борщѣвскому и Коломыйскому середній.

При отбувшомъ ся дні 14 с. м. въ при-
сутності ц. к. нотара Громницкого лосованію
листовъ довжніхъ Общаго рѣльничо-кредитового
Заведенія для Галичини и Буковини вилосовано
слѣдующій листы:

Сер. 1874 а 1000 зр. Ч. 2
а 500 „ Ч. 39, 50
а 100 „ Ч. 11, 41, 58, 69, 115,
127, 139, 149, 159.

Сер. 1875 а 1000 зр. Ч. 3, 14, 42, 72, 95.
а 500 „ Ч. 4, 30, 65, 81, 94, 109,
а 100 „ Ч. 62, 91, 146, 147, 155, 164,

190, 192, 201, 211, 229,
281, 311, 317, 327, 336,
344, 353, 356, 371, 374,
402, 432, 444, 452, 458,
461, 463.

Сер. 1875 а 500 зр. Ч. 16, 21.
а 100 „ „ 2, 8, 14, 33, 43, 85,
117, 123, 133.
Сер. 1877 а 500 „ „ 4, 23, 24, 43.
а 100 „ „ 4, 12, 27, 35.

Выплаты тихъ листовъ послѣдує въ сїчи
1885 року.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
1009 (61—?) поручав

Росу красоты и всякий косметики и
пахощъ якъ черезъ мене, такъ и черезъ інші
іфрами оповѣщувани.

Докторъ всеми медицины

ЖИГМОНТЬ ДЫГДАЛЕВИЧЪ
пробувавшій 4 роки якъ лѣкарь въ головномъ
шпитали у Львовѣ, звѣстный операторъ
(1—3) осѣвъ

Въ Краковци.

Въ друкарни товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дѣстати по зниженій цѣнѣ:
Рочники часописа "Правда":

Рочникъ IV зѣр. 1870 за 2 зр.
" V зѣр. 1872 " 2 зр.
" VI зѣр. 1873 " 2 зр.
" IX зѣр. 1876 " 2 зр.
" X зѣр. 1877 " 2 зр.
" XI зѣр. 1878 частъ літ. 2 томы " 1 зр.
" XII зѣр. 1879 " 2 зр.
" XIII зѣр. 1880 частъ I " 50 кр.
" зѣр. 1884 частъ II " 1 зр.

Дальше можна набути слѣдуючій выданія б.
редакції "Правди":

1. "Історія руска Костомарова", перекладъ Ол.
Барвѣнскаго томъ I за 60 кр., т. II за 50
кр., т. III за 60 кр.; всѣ 3 томы разомъ за
1 зр. 50 кр.
2. "Свѣтоглядъ українського народа", Нечуя,
за 50 кр.
3. "Повѣстки и оповѣданія", Нечуя, за 30 кр.
4. "Кайдаша семя", повѣсть Нечуя за 80 кр.
5. Федъковича "Довбушъ", Заревича "Бодна-
рівна" и Федъковича "Якъ козакъ роги вы-
правляють" — по 10 кр.
6. "Галицко-руске письменство" Драгоманова
за 15 кр.

Крѣмъ того можна набути:

"Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Spra-
che" von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр.
"Руска хата", буковинській альманахъ Данила
Млаки за 1 зр. 20 кр.

Други школъній: метрика школъна, либра 40 кр.;
выхазъ посѣщенія школы и списъ учениківъ,
либра по 60 кр.; завѣзанье до посыдання
дѣтей въ школу, либра 40 кр.

Книжки тѣ можна замовити такожъ черезъ
тов. "Просвѣту". (1—?)

ЗАЯВЛЕНИЕ.

По причинѣ великого банкрутства
фабрики зигарківъ

à la ville de Genève
въ Женевѣ въ Швейцарії, сїмо въ
можности давати найлучшій зигарки
зг҃анії въ пѣдѣмъ сїйтѣ, понизше по-
ловини цѣни. Треба користати зъ такъ рѣдкою слу-
чайності, щоби прїйти до такъ хорошого зигарка.
Порука на 10 лѣтъ.

Списъ зигарківъ:

5000 цилиндровъ, зигарківъ кишненевихъ зъ най-
лѣпшого срѣбного никлю, регуляванія на минути,
перше 14 зр. теперъ лиши 5-25 зр. — дуже еле-
гантна штука. Порука за добрий хѣдъ на 10 лѣтъ.
2325 анкеровъ съ 15 правдивими рубинами знаме-
нитї, регуляванія на секунди, перше 21 зр., теперъ
7-25 зр. Окладиа дуже деликати. Срѣбний никель
гравированій. Порука на 10 лѣтъ.

3650 ремонтуаровъ зъ правдивого двоократного золо-
та, накручуваний безъ ключиковъ, съ дуже дели-
катною никлевою машинерію, надішевшій и най-
лучшій зигарки въ сїйтѣ, перше 24 зр., теперъ
лиши 10-25 зр.

1000 анкеровъ зъ правдивого 13-лутового срѣбла,
пробованій черезъ п. к. урядъ монетарний, на 16
рубинівъ, дуже добре регуляваній. Перше 27 зр.
теперъ 1240 зр.

1400 правдивихъ ремонтуаровъ зъ правдивого 13-
лутового срѣбла, накручуваний безъ ключиковъ, упри-
вильованій машинерію зъ правдивого никлю, регу-
ляваній на секунди, по нечуваній еще цѣнѣ, перше
35 зр., теперъ 16-50 зр.

4200 французихъ будничихъ зигарківъ столовихъ,
всѣ съ галасуличимъ апаратомъ, перше 12 зр., теп-
перъ лиши 4-80 кр., дуже цѣни для кождога родини
для кождого рембенника.

Кожде, хочь-бы найменше, замовленіе залаго-
джується точно въ себѣ част. Треба якъ найбокорше замо-
вляти. На доказъ, що себѣ авонє не має на пѣдні
нѣкакого обманьства, обовязуємося, скоро зигарки не
сподобаются, приняти ихъ назадъ а грошъ звернити.

1122 4—6 Th. Schmejkal.
Wollzelle 33 Wien.

Въ Карльсбадѣ
принимати буде хорхъ отъ 1 л. Липня

Дръ В. Яворский

Доцентъ хорхъ органівъ черевныхъ въ Уни-
верситетѣ Ягеллонскому.

Близша вѣдомостъ въ Карльсбадѣ въ кни-
гарнії Ганса Феллера, якъ такожъ въ мѣсце-
выхъ дневникахъ. (3—?)

Свѣдоцтво.

Зъ сторони комітету и брат-
ства церковного громады Старї
Богородчаны посвѣдчаю:

Вн. панъ Игнатій Гнат-
ковскій рѣзьбаръ и пред-
приемецъ великихъ церковныхъ ро-
ботъ зъ Цѣнівъ, долинскаго по-
вѣта, замешкаль въ Дрогобичи,
выѣзжавъ въ новой матрічной
церкви въ Старыхъ Богородчанахъ,
съ своими дуже способ-
ными сотрудниками въ протягу
5 місяцівъ 1884 року великий и
дуже артистичный "иконостасъ"
къ поному вдоволеню громады
и узнаню фаховихъ людей.

Той артистъ отликається не толь-
ко совершеннимъ знаньемъ и на-
укою свого фаху, но такожъ пов-
нимъ знаньемъ греческо-восточ-
ного обряду, церковныхъ будын-
ківъ и іконъ, и пообѣдає великий
и дорогоцѣнній записы историч-
нихъ восточныхъ творовъ рѣзь-
бярскихъ и мальярскихъ.

Що до его норовственности,
то може бѣнъ послужити всѣмъ
правовѣрнимъ за взорецъ побож-
ности, тверезости и миролюбія, а
художникамъ примѣромъ правого
характеру и незаводності въ пред-
принятыхъ нимъ роботахъ, че-
резъ що заслуживъ собѣ на заг-
альне довѣріе, приклонность и
пожаланье.

Для того комітетъ и брат-
ство церковне уважає свою пра-
вильнію обовязкомъ тому-же bla-
городчному артистови за збудова-
ний красивыи іконостасъ своеї ци-
ре узнає и подяка публично за-
вити и его всѣмъ громадамъ
для всякихъ будовель и украшень
будынківъ церковныхъ якъ най-
ширійше захвалити и пришору-
чити.

Отъ комітету и братства цер-
ковного.

Старї Богородчаны дні 27
мая 1884.

Алексей Заклинскій, парохъ и
предѣдатель комітету; Іванъ
Пилипівъ, Дим. Любашъ, Миха-
їхъ Р